

- dopuszcza stosowanie metodyki prawnego i gospodarczego badania i analizy, na podstawie których określa się założenie dotyczące nielegalnego charakteru danego mienia oraz jego wartości, które to założenie jest wiążące dla orzekającego organu sądowego – bez możliwości przeprowadzenia przez ten organ pełnej sądowej kontroli treści i sposobu stosowania wspomnianej metodyki?
5. Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy 2014/42/UE należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on prawo krajowe zastępujące racjonalne założenie (na podstawie zgromadzonych w sprawie i ocenionych przez sąd okoliczności), że mienie uzyskano w następstwie działalności przestępczej, założeniem (domniemaniem) dotyczącym niezgodności z prawem źródła wzbogacenia wynikającej jedynie z ustalonej okoliczności, że wzbogacenie przekracza określoną w prawie krajowym wartość (na przykład 75 000 EUR w okresie 10 lat)?
6. Czy określone w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawo własności, w jego charakterze ogólnej zasady prawa Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza ono krajowe uregulowanie takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które:
- wprowadza niewzruszalne domniemanie odnośnie do istoty i zakresu nielegalnie uzyskanego mienia (art. 63 ust. 2 ZOPDNPI uchyl.);
- wprowadza niewzruszalne domniemanie dotyczące bezskuteczności transakcji nabycia mienia i rozporządzania nim (art. 65 ZOPDNPI uchyl.), lub
- ogranicza prawa osób trzecich posiadających samodzielne prawa do mienia stanowiącego przedmiot przypadku lub dochodzących tych praw, poprzez procedurę powiadomienia ich o sprawie w trybie art. 76 ust. 1 ZOPDNPI (uchyl.)?
7. Czy art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 1–10 dyrektywy 2014/42/UE w części, w której przewidują one gwarancje i klauzule ochronne na rzecz osób dotkniętych konfiskatą lub osób trzecich działających w dobrej wierze, wywołują bezpośredni skutek?

(¹) Dz.U. 2014, L 127, s. 39.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 5 września 2019 r. w sprawie T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël / Komisja i Rada Europy, wniesione w dniu 29 października 2019 r. przez Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël

(Sprawa C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (przedstawiciel: adwokat R. Paternel)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Europy

Postanowieniem z dnia 27 maja 2020 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 24 września 2019 r. w sprawie T-261/18 Roxtec / EUIPO – Wallmax, wniesione w dniu 3 grudnia 2019 r. przez Roxtec AB

(Sprawa C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Roxtec AB (przedstawiciele: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Wallmax Srl

Postanowieniem z dnia 12 marca 2020r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanowił odmówić przyjęcia odwołania do rozpoznania i zobowiązał stronę je wnoszącą do poniesienia własnych kosztów postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 12 lutego 2020 r. – Wilo Salmson France SAS / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Sprawa C-80/20)

(2020/C 279/23)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wilo Salmson France SAS

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Pytania prejudycjalne

- 1) Co się tyczy wykładni **art. 167 w związku z art. 178 dyrektywy 2006/112/WE** ⁽¹⁾: czy istnieje rozróżnienie między momentem powstania prawa do odliczenia a momentem skorzystania z tego prawa w odniesieniu do sposobu działania systemu VAT?

W tym celu konieczne jest wyjaśnienie, czy z prawa do odliczenia VAT można skorzystać w przypadku braku (ważnej) faktury podatkowej wystawionej w związku z dokonanymi nabyciami towarów.

- 2) Co się tyczy **wykładni tych samych przepisów w związku z art. 14 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze dyrektywy 2008/9/WE** ⁽²⁾: jaki jest proceduralny punkt odniesienia dla oceny prawidłowości skorzystania z prawa do zwrotu VAT?

W tym celu konieczne jest wyjaśnienie, czy można złożyć wniosek o zwrot VAT, który stał się wymagalny przed „okresem zwrotu”, lecz którego zafakturowanie miało miejsce w okresie zwrotu.

- 3) Co się tyczy **wykładni tych samych przepisów art. 14 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze dyrektywy 2008/9/WE w związku z art. 167 i art. 178 dyrektywy 2006/112/WE**: jakie są skutki anulowania i wystawienia nowych faktur z tytułu nabycia towarów przed „okresem zwrotu” dla skorzystania z prawa do zwrotu VAT odnoszącego się do takich nabyć?

W tym celu konieczne jest wyjaśnienie, czy w przypadku anulowania przez dostawcę pierwotnych faktur wystawionych w związku z nabyciem towarów i wystawienia nowych faktur w późniejszym terminie skorzystanie przez beneficjenta z prawa do złożenia wniosku o zwrot VAT odnoszącego się do nabyć musi odnosić się do daty nowych faktur. Chodzi tu o sytuację, w której anulowanie pierwotnych faktur i wystawienie nowych faktur nie podlega kontroli odbiorcy, lecz wyłącznie uznaniu dostawcy.